

ПЕСЕНТА НА СЪРПА

Светлини, светлини, светлини
и възпламващи велри простори,
непокорният вятър лети
и с небесните птици говори.

Из житата жетварките пеят
и гласът им в простора звучи—
всяка дума сърцата пробужда
всред огньовете от цвят и лъчи.

— Идат дни, иде бъдеще светло!—
пеят бодрите селски моми,
и в сърцата на всички възпламва
светла вяра във бъдните дни.

И сърпът пак отново запява,
всеки удар потвърдо звънти :
— да пребъде борбата велика
над жетварските бедни земи !

Да пребъде народната воля,
като пламък сред тъмната нощ,
и народът възкръснал от робство,
сам да бъде на себе си вожда !